

РЕШЕНИЕ

№ 7446

гр. София, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР В. СОТИРОВ

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разгледа докладваното от КРАСИМИР В. СОТИРОВ Гражданско дело
№ 20221110128132 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

23.04.2024 г., гр.София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на седми февруари две хиляди двадесет и четвърта година, в следния състав:

Председател: Красимир Сотиров

при секретаря: Дайана Антова, като разгледа докладваното от съдия Красимир Сотиров гр.д. №28132 по описа за 2022г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.22 от ЗПК, вр. чл.26, ал.1 от ЗЗД.

В съда е постъпила искова молба от кредитополучателя Л. И. А. срещу кредитодателя, с която е предявени иск за прогласяване на нищожността на Договор за паричен заем №.....г., сключен между страните, за сумата от 750 лв., платим на 15 вноски, с краен срок за

погасяване: 16.05.2019г. Изложени са съображения за нищожност на заемното правоотношение, поради накърняване на добрите нрави и заобикаляне на закона с оглед уговорената в прекомерен размер неустойка от 391,50 лв. за непредоставяне в срок на договорно обезпечение. Изложени са подробни съображения за характера на начислената неустойка и неправомерното ѝ изключване при определянето на ГПР по договора. Претендират се разноси.

В законен срок е подаден отговор на искова молба от ответната кредитна институция, с която се оспорва исковата претенция като недопустима, поради цедиране на дълга на 01.08.2019г. в полза на, съгласно представени Рамков договор за прехвърляне на парични задължения от 30.01.2017г. и приложение №1 към него, /стр.83 и сл./. Изложени са подробни съображения досежно неоснователността на иска. Претендират се разноси.

С оглед на горното в о.с.з. от 09.02.2023г. е допуснато изменение на иска, чрез замяна на първоначалния ответник- цедент с цесонера, като производството спрямо първоначалния ответник е прекратено с влязло в закона сила протоколно определение. Разноси не са присъдени на ответния цедент, на осн. чл.99, ал.4 от ЗЗД, поради липса на доказателства за надлежното съобщаване на цесията на кредитополучателя, съгласно протоколно определение от 05.04.2023г. Новоконституируваният ответник в срок подава отговор на искова молба, с който изразява становище за недопустимост на иска, с оглед на издадена и влязла в законна сила Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №12209/2020г. на погрешно посочен РС- гр.Троян и на издаден изп. лист по нея във връзка със задължения по горепосочения договор за потребителски кредит. Посочено е, че е образувано изп.д. №1018/2022г. по описа на, рег. №.... в КЧСИ, район на действие: СГС. Твърди се, че в настоящото съд. производство ищецът цели да релелира възражения, които е следвало да направи в производство по чл.422 от ГПК при подадено в срок възражение по чл.414 от ГПК срещу издадената заповед за изпълнение, което е пропуснал да стори. Искът се оспорва и като неоснователен по изложени аргументи за надлежното обезпечаване на кредита чрез уговорената неустойка за неизпълнение на задължение за предоставяне на обезпечение от поръчителство или банкова гаранция, като кредитополучателят се е запознал с договорните клаузи.

В о.с.з. от 05.04.2023г. производството по делото е спряно на осн. чл.229, ал.1, т.4 от ГПК, поради подадено възражение по реда на чл.423 от ГПК от ищцовия кредитополучател срещу издадената заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК. С Определение №5959/15.05.2023г. по в.ч.гр.д. №4487/2023г. на СГС, ЧЖ- I - К състав, подаденото възражение срещу заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №12209/2020г. на СРС, 47 състав, е прието, поради ненадлежно спазена процедура по чл.47 от ГПК, като делото е върнато на заповедния съд с указания по чл.423, ал.4 от ГПК.

Производството по настоящото дело е възобновено с Определение от 01.09.2023г., /стр.139/, като във връзка с дадени съдебни указания ищецът намира, че двете висящи производства пред СРС са с различен предмет и преследвани цели. Ответникът от своя страна намира производството за недопустимо, като идентично с това по ч.гр.д. №12209/2020г. на СРС, 47 състав.

Ищецът твърди изпълнение на сумата от общо 754,57 лв., като в хода на процеса е заплатила в полза на цесионера сума от 495,57 лв., съгласно представена разписка от „.....от 23.03.2023г., с което намира дълга за главница от 750 лв. за напълно погасен, /стр.115 и стр.192/.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявения иск за неоснователен, поради следните съображения:

Приложен към исковата молба е препис на горния договор за потребителски кредит, за сумата от 750 лв., платим на 15 бр. двуседмични вноски, с краен падеж: 16.05.2019г. и 4 бр.

плат. нареждания в полза на кредитодателя за сумата от общо 259 лв.

По делото е допуснато и прието заключение по съдебна счетоводна експертиза, съгласно което отпуснатата заемна сума е 750 лв., при дължима сума от 1 224,75 лв., като е цедиран дълг в общ размер на 1 035,93 лв., от който главница от 611,78 лв., договорна лихва от 54,78 лв., неустойки от 344,15 лв., и обезщетение за забава от 25,18 лв. Неустойката е включена към погасителните вноски на 15 равни суми. Извършеното плащане от 23.03.2023г. на сумата от 495,57 лв. не е отразено в информационната система на цедента.

Правните изводи на съда са следните:

В ГПК е въведена принципна забрана за едновременно съдебно разглеждане на две дела с идентични страни и спорен предмет, в рамките на които се търси идентична съдебна защита. Задължение на съда, пред който е образувано по-късно заведеното дело е служебно да го прекрати поради недопустимост на иска, с оглед наличие на абсолютна процесуална пречка за разглеждането му. Изискване за приложение на горната разпоредба е наличието на пълен субективен и обективен идентитет между делата. В съдебната практика се приема, че такава идентичност е налице и когато в едно от делата се иска установяване на определено право, а с второто дело се претендира да се установи, че това право не съществува. В случая е предявен иск за прогласяване за нищожен на Договор за паричен заем №.....г. В хода на делото е установено, че задълженията са цедирани от кредитора на нов кредитор, който е конституиран като ответник на мястото на първоначалния такъв. Установено е в хода на делото, че на 10.09.2020г. е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК в полза на цесионера за задълженията по горния договор за кредит. Видно от служебна справка в АСУД, издадената заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК е за следното: „Длъжникът Л. И. А., ЕГН *****, с адрес гр., да заплати на кредитора, ЕИК, представляван от с адрес ГР....., сумата от 611,78 лв., представляваща задължение по договор за паричен заем №..... от 16.10.2018 г. ведно със законна лихва от 5.3.2020 г. до изплащане на вземането, договорна лихва в размер на 54,82 лв. за периода от 1.11.2018 г. до 16.5.2019 г., лихва за забава в размер на 47,46 лв. за периода от 17.5.2019 г. до 13.12.2019 г., както и напращаните разноски в размер на 25,00 лв. държавна такса и 50,00 лв. възнаграждение на юрисконсулт“. С разпореждане от 10.09.2020г. СРС, 47 състав е отхвърлил заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК на, ЕИК за издаване на заповед по чл.410 от ГПК срещу Л. И. А., ЕГН ***** за неустойка в размер на 308,15 лв., разходи за извънсъдебно събиране на вземането в размер на 36 лв. и разноски за сумата над 50,00 лв. възнаграждение на юрисконсулт. Заповедта за изпълнение е приета за надлежно връчена на длъжника по реда на чл.47 от ГПК, като е издаден изпълнителен лист по нея и е образувано изп. производство. Иницирано е производство по чл.423 от ГПК от ищеца, като е прието направеното възражение и в изпълнение на указанията на СГС е даден ход по реда на чл.422 от ГПК на гр.д. №43922/2023г. на СРС, 47 състав за вземания, основани на горния договор за кредит, чието прогласяване за нищожност се иска. Възникналата инстанция поддържа в практиката си, че освен в възражение срещу издадена заповед за изпълнение длъжникът може да се защитава и с отрицателен установителен иск, което е в състояние да доведе до две противоречиви съд. решения. Съобразно тълкувателната практика на ВКС, съществуването на вземането в производството по чл.422, респ. чл.415, ал.1 ГПК, се установява към момента на приключване на съдебното дирене в исковия процес и за приложението на нормата на чл.235, ал.3 ГПК по отношение на фактите, настъпили след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, предопределя допустимостта на въвеждането и задължението на съда да разгледа правопогасяващите възражения за плащане и за прихващане на ответника. Предметът на делото по иска, предявен по реда на чл.422 ГПК, се определя от правното твърдение на ищеца в исковата молба за съществуването на подлежащо на изпълнение вземане, за което е издадена заповедта за изпълнение. В рамките на производството по чл.422 от ГПК ответникът релелира възраженията си досежно дължимостта на сумите, за които е издадена заповед за

изпълнение. В случая е прието, че не може да се счита в ущърб на ищеца, че не е доказано, че е уведомен надлежно за извършената цесия. По делото е установено, че за процесните вземания е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК преди съдебното сезиране и е образувано изп. производство по издадения изп. лист. Прието е подаденото възражение по чл.423 от ГПК от въззивния съд, поради което по отношение на дължимостта на сумите по издадената заповед за изпълнение, с оглед на извършените плащания, следва да се произнесе СРС, 47 състав, разглеждащ иска по чл.422 от ГПК.

По отношение на начисляването на дог. неустойка за непредоставяне в срок на дог. обезпечение е налице трайна съд. практика, че подобни клаузи са несъответни на обществените разбирания за справедливост и нарушават правата на потребителите. Видно е от заповедното дело на СРС, 47 състав, е че искането на заявителя досежно начислена неустойка и допълнителни такси е оставено без уважение. Няма доказателства по делото за извънсъдебното му претендиране от ищеца и поради това искът следва да се отхвърли като неоснователен. Прогласяването на нищожността на договорното правоотношение по отношение на непретендирана неустойка, извънсъд. разходи и пр. не може да ползва ищеца. Правните последици на нищожността на сделката при допуснат порок се изразяват в осуетяване на целеното от страните правно действие на сделката, с оглед конкр. засягане на имуществените права на страните по нея, което в случая не се установява, поради което исковата претенция подлежи на цялостно отхвърляне.

По разноските съдът се произнася с крайния за спора съдебен акт. Отговорността за разноси в гражданския процес се изразява в правото на страна, в чиято полза е решено делото да иска заплащане на направените от нея разноси, респ. в задължението на насрещната страна да ѝ ги заплати. С оглед изхода на спора в тежест на ищеца следва да се възложат разноси за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв. за исковото производство, съгласно чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.37 от ЗЗП, вр. чл.25, ал.1 от Наредба за заплащането на правната помощ, приета с ПМС №4/06.01.2006г.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Л. И. А., ЕГН: *****, срещу „.....“ АД,, със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- Изп. директор, иск за прогласяване нищожността на Договор за паричен заем №.....г., сключен между кредитора и ищеца, поради накърняване на добрите нрави и заобикаляне на закона с оглед уговорената в прекомерен размер договорна неустойка за непредоставяне в срок на договорно обезпечение, като неоснователен.

ОСЪЖДА Л. И. А., ЕГН: *****, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, да заплати на „.....“ АД,, със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- Изп. директор, сума в размер общо на 100 /сто/ лв., представляваща сторени деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчат препис на страните, чрез процесуалните им представители.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____